

Peygamber efendimiz (asm) ile tevessül

Tamer Çiftçioğlu: “Duâda Peygamber Efendimiz (asm) ile tevessül caiz midir?”

Duâda Peygamber Efendimiz (asm) ile tevessül, yani duâmızın kabulü için Peygamber Efendimiz'in (asm) vesileliğini ve şefaatinin istemek caizdir. Ve vakidir.

Esasen Peygamber Efendimiz (asm) dünyada da, ahirette de bizim şefimizdir, şefaathimizdir, hakka ulaşmakta, günahlarımızın bağışlanmasında, duâlarımızın kabulünde, tövbemizin makbuliyetinde, sıkıntılarımızın ve zorluklarımızın giderilmesinde vesilemizdir.

ŞEFAAT HAKTIR

Âyetel-Kürside şefaath konusu şöyle işleniyor: “Huzurunda kim şefâath edebilir? Ancak O'nun izniyle olursa mümkündür!”¹

Âyetten anlaşılacak şu ki: Allah'ın şefaath izni verdikleri orada şefaath ederler. Bunların başında Sevgili Peygamberimiz (asm) geliyor. Peygamber Efendimiz'in (asm) şefaath ümmetin günahkârları için inşallah söz konusu olacaktır.

Nitekim Peygamber Efendimiz'e (asm) ümmetine duâ etmesini emreden âyetler de vardır: “Onlar için mağfireth iste.”² “Onlar için Allah'tan bağışlanma dile.”³

Mahşerde şefaath hak olduğu gibi, dünyada sıkıntılarımızın giderilmesi için dualarımızda başta Peygamber Efendimiz'i (asm) olmak üzere, evliyaları ve salih kimseleri vesile kılmak da mümkündür. Bidat değildir ve İslam tarihi boyunca uygulanagelmıştır.

Bir kıtlık senesinde Hazret-i Ömer (ra), Nebiyy-i Muhterem Efendimizin (asm) amcası Hazret-i Abbas (ra) yanında bulunduğu bir esnada şöyle duâ etmiştir: “Allah'ım! Bizler Peygamberimiz Aleyhissalatü vesselâmı tevessül ederek Senden niyazda bulunurduk da bize yağmur ihsan ederdin! Şimdi Peygamberimizin (asm) muhterem amcasını vesile kılarak Senden niyaz ediyoruz. Bize yağmur ihsan et!”

Hazret-i Enes b. Mâlik (ra) bu duâdan sonra yağmurun geldiğini kaydeder.⁴

ESAS OLAN ALLAH'IN RIZASIDIR

Şüphesiz esas olan Allah'ın rızasıdır.

Allah'ı razı etmişsen vesile aramaya gerek de duymazsın.

Ne ki bin vesile de bulsan, duânın kabulü yine Allah'ın izniyle ve rızasıyla olacaktır. Bu durumu Bediüzzaman veciz ifadesiyle şöyle açıklıyor:

“Ey nefis! Eğer takva ve amel-i salihle Hâlıkını razı ettiysen, halkın rızasını tahsile lüzum yoktur; o kâfidir. Eğer halk da Allah'ın hesabına rıza ve muhabbet gösterirlerse, iyidir. Şayet onlarınki dünya hesabına olursa, kıymeti yoktur. Çünkü onlar da senin gibi âciz kullardır. Maahaza, ikinci şıkkı takip etmekte şirk-i hafi olduğu gibi, tahsili de mümkün değildir. Evet, bir maslahat için sultana müracaat eden adam sultanı razı etmişse, o iş görülür. Etmemişse, halkın iltimasıyla çok zahmet olur. Maamafih, yine sultanın izni lâzımdır. İzni de rızasına mütevakkıftır.”⁵

Dipnotlar:

- 1- Bakara Sûresi: 255.
- 2- Nur Sûresi: 62.
- 3- Mümtehine Sûresi: 12.
- 4- Buhârî, 3/537.
- 5- Mesnevî-i Nuriye, s. 155.